

ЗЛОЧИННІСТЬ У МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Курсант 308 навчальної групи Жельман В.І

Науковий керівник: професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права, кандидат юридичних наук, доцент Кальченко Т.Л.

Термін «пенітенціарний» (від лат. Роепіїєпйаіи - каєня, розкаєня, виправлення) відносяться до виконання покарання і виправно-трудова впливу на осіб, які вчинили кримінальне правопорушення. Злочинність в Україні характеризується незмінним зростанням практично у всіх сферах життя за винятком місць позбавлення волі. Пенітенціарна злочинність тотожна злочинності засуджених в місцях позбавлення волі, тобто це ідентичні поняття, адже коли мова йде про в'язницю, колонії то застосовується поняття "пенітенціарний".

Злочинність у місцях позбавлення волі слід розглядати як складне, негативне соціально-правове явище, що являє собою специфічний різновид рецидиву і виражається в сукупності заборонених кримінальним законом діянь, вчинених засудженими, які відбувають покарання за попередній злочин у виправних закладах. Вчинення ними злочинів саме під час відбування покарання, в умовах посиленого нагляду показують вперте небажання дотримуватися правил людського гуртожитку.

Кримінально-правова структура місць позбавлення волі характеризується відносною стабільністю. Усіх їх можна поділити на три групи. Основна маса злочинів припадає на першу групу: втеча з місця позбавлення волі або з-під варти і злісна непокоря вимогам адміністрації виправних установ, які загалом складають більше половини усіх учинених у місцях позбавлення волі злочинів. Другу (за кількісними показниками) групу становлять злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотичних або інших заборонених речовин, предметів, зброї. Третю, хоча й меншу за кількісними показниками, але небезпечнішу за видами, групу становлять насильницькі злочини: умисні вбивства, замах на вбивство, умисні тяжкі тілесні uszkodження, хуліганство, погроза або насильство.

За деякимикримінологічними показникамиструктури злочинності в місцях позбавлення волі більшість злочинів учиняються у колоніях середнього і максимального рівнів безпеки, що пояснюється контингентом засуджених, видами вчинених злочинів, строками покарання, наявністю кримінального середовища тощо.

Запобігання злочинності у місцях позбавлення волі є частина профілактичних зусиль у масштабах всього суспільства у боротьбі зі злочинними проявами і перш за все з агресивною злочинністю. Чим вище рівень насильства в країні, чим більше жорстокості присутній у конфліктах між окремими людьми і соціальними групами, тим більше небезпечний цей рівень у виправних установах.

Викорінення насильства серед засуджених - принципово нездійсненне завдання так само, як і ліквідація злочинності. Проте цілком реально знизити його рівень, зменшити число найбільш тяжких злочинів проти особи. Зробити це можна в ході реорганізації виправної системи в країні, а також проведення спеціальних заходів, націлених саме на блокування причин, що породжують агресію серед позбавлених волі.